

“ମିତେ ବୁଝିବେ:- ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ରାବଣ ରାଜ୍ୟ, ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଆସିବାକୁ ଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲି ପବିତ୍ର ହୁଅ, ତେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେବୀ ଦେବତା ହୋଇଯିବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣ କଥା ବା କାହାଣୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ସେହି କଥାର ରହସ୍ୟ କ’ଣ?

ଉତ୍ତର:- ତା’ର ରହସ୍ୟ ହେଲା - ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଏବଂ ହରାଇବା । ଅଳ୍ପକୁ ଆଲ୍ଲା ମିଳିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଶିବବାବା ମିଳିଗଲେ, ତେଣୁ ହୀରାର ବ୍ୟବସାୟକୁ ଛାଡିଦେଲେ । ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲେ ସେମାନେ ହିଁ ୮୪ ଜନମ ନେଇ ରାଜତ୍ୱ ହରାଇ ଦେଇଥା’ନ୍ତି ପୁଣି ବାବା ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜତ୍ୱ ଦେଇଥା’ନ୍ତି । ପତିତରୁ ପାବନ ହେବା, ଲୌକିକ ବ୍ୟବସାୟ ଆଦିର ମାଲିକାନାକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବା - ଏହି ସତ୍ତା ସତ୍ୟନାରାୟଣ କଥା ବାବା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ।

ଶୀତ:- ଆଖିର ଘୃହ ଦିନ ଆସୁ ଆଉ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଓମ୍ ଶାନ୍ତିର ଅର୍ଥ ତ ରୁହାନ୍ତି ବାବା ବୁଝାଇଦେଇଛନ୍ତି । ଓମ୍ ଅର୍ଥ ମୁଁ ଆତ୍ମା, ଏହା ମୋର ଶରୀର । ଆତ୍ମାକୁ ତ ଦେଖି ହେଉ ନାହିଁ । ଏକଥା ବୁଝିବେ ଆସୁଛି ଯେ - ମୁଁ ଆତ୍ମା, ଏହା ମୋର ଶରୀର । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ମନ-ବୁଦ୍ଧି ରହିଛି । ଶରୀରରେ ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଭଲ ଅଥବା ମନ୍ଦ ସଂସ୍କାର ରହିଥାଏ । ମୁଖ୍ୟ ହେଲା ଆତ୍ମା । ସେହି ଆତ୍ମାକୁ କେହି ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ । ଶରୀରକୁ ଆତ୍ମା ଦେଖିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାକୁ ଶରୀର ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ । ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଆତ୍ମା ଶରୀର ଛାଡି ଚାଲିଗଲେ ଶରୀର ଜଡ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଶରୀର ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ସେହିପରି ଆତ୍ମାର ଯିଏ ପିତା ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ହେ ଈଶ୍ୱର ପିତା କହିଥା’ନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ହୁଏ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ବୁଝିପାରିବ, ଅନୁଭବ କରିପାରିବ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟନ୍ତି । ଶରୀରରେ ଆସିବା ପରେ କୁହାଯିବ ଇଏ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଥବା ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ହେଉଛନ୍ତି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା । ଶାରୀରିକ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ପରସ୍ପରକୁ ଦେଖିପାରିବେ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ସମସ୍ତଙ୍କର ଜଣେ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ କେହି ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନୂଆ କରିବା ପାଇଁ । ନୂଆ ଦୁନିଆ ସତ୍ୟଯୁଗ ଥିଲା, ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ କଳିଯୁଗ ଅଟେ । ଏହାକୁ ଏବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ପୁରୁଣା ଘର ଭଙ୍ଗା ଯାଇ ନୂଆ ଘର ତିଆରି କରାଯାଏ । ସେହିପରି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗ ପରେ ତ୍ରେତା, ଦ୍ୱାପର, କଳିଯୁଗ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗ ନିର୍ଗତ ଆସିବ । ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଅଧାକଳ୍ପ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଥାଏ । ତାକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜବଂଶ ଏବଂ ରାମ-ସୀତାଙ୍କର ରାଜବଂଶ କୁହାଯାଏ । ତେବେ ଏହା ସହଜ ଅଟେ ନା । ପୁଣି ଦ୍ୱାପର, କଳିଯୁଗରେ ଅନସ୍ତ ସବୁ ଧର୍ମ ଆସିଥାନ୍ତି । ପୁଣି ଯେଉଁ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ, ସେମାନେ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଏହାକୁ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ରାବଣକୁ ବର୍ଷ-ବର୍ଷ ଧରି ଜଳାଇ ଆସୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ରାବଣ ଜଳୁ ହିଁ ନାହିଁ । ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ବଡ଼ ଶତ୍ରୁ, ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ ଜଳାଇବାର ପ୍ରଥା ଚାଲିଆସୁଛି । ଭାରତର ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଶତ୍ରୁ ହେଲା ରାବଣ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ସାଥୀ ସର୍ବଦା ସୁଖଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ଖୁଦା ବା ଈଶ୍ୱର । ଖୁଦାଙ୍କୁ ଦୋଷ୍ଟ ବା ବନ୍ଧୁ ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି ନା । ଏହା ଉପରେ ଏକ କାହାଣୀ ବି ରହିଛି ଯେ ଈଶ୍ୱର ଆମର ସାଥୀ ଅଟନ୍ତି । ରାବଣ ହେଲା ଶତ୍ରୁ । ଖୁଦା ଦୋଷ୍ଟଙ୍କୁ କେବେ ହେଲେ ଜଳାଇବେ ନାହିଁ । ରାବଣ ଆମର ଶତ୍ରୁ ସେଥିପାଇଁ ଦଶମୁଖତ ବାଲା ରାବଣ ତିଆରି କରି ତାକୁ ବର୍ଷ-ବର୍ଷ ଧରି ଜଳାଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ଗାନ୍ଧୀଜୀ ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲେ ଆମର ରାମରାଜ୍ୟ ଦରକାର । ରାମ ରାଜ୍ୟରେ ସୁଖ, ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ତେବେ ଏହି କଥା କିଏ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି? ପତିତ-ପାବନ ବାବା, ଶିବବାବା ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାଦା । ବାବା ଦସ୍ତଖତ କଲାବେଳେ - ବାପଦାଦା ବୋଲି ଲେଖିଥାନ୍ତି ।

ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଥିବେ ନା, ଯାହାଙ୍କୁ ଆଦିଦେବ କୁହାଯାଉଛି । ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ଫାଦର ବା ଆଦିପିତା କୁହାଯାଉଛି । ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରଜାପିତା ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ପୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି । ଦେବତା, କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ, ଶୂଦ୍ର ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା, ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ମୁଖ୍ୟ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର କେତେ ଜେର ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ବାବା-ବାବା କହୁଛନ୍ତି । ଇଏ ହେଲେ ସାକାର ବାବା । ଶିବବାବା ହେଲେ ନିରାକାର ବାବା । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଉଛି ଯେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନୂଆ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଲା ପତିତ ଦୁନିଆ, ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ଏବେ ରାବଣର ଆସୁରୀ ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ମହାଭାରତ ଲଢ଼େଇ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହି ରାବଣ ଗଡ଼କୁ କେହି ଜଳାଇବେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ରାବଣ ରହିବ ହଁ ନାହିଁ । ରାବଣ ହଁ ଏହି ଦୁଃଖର ଦୁନିଆ ରଚନା କରିଛି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ ପଇସା ଅଛି, ବଡ଼-ବଡ଼ ମହଲ ଆଦି ରହିଛି ସିଏ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯଦିଓ କାହା ପାଖରେ କୋଟି-କୋଟି ଟଙ୍କା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଶାନ୍ତି ନାହିଁ, ପଇସା ଆଦି ତ ସବୁ ମାଟିରେ ମିଶିବାକୁ ଯାଉଛି । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ପୁଣି ନୂଆ ଖଣି ସବୁ ବାହାରିବ, ଯେଉଁଥିରୁ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସାରା ମହଲ ଇତ୍ୟାଦି ତିଆରି ହେବ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବେ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହେଲେ ଭାଇସଲେସ୍ ଅଥବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିର୍ବିକାରୀ । ସେଠାରେ ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେବେ । ସେଠାରେ ବିକାର ହଁ ନଥାଏ । ନା ଦେହ-ଅଭିମାନ, ନା କ୍ରୋଧ, ନା କାମ ବିକାର ରହିବ । ଫ ବିକାର ରହିବ ହଁ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ସେଠାରେ କେବେ ରାବଣକୁ ଜଳାଯାଉ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି, ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ସିଏ ତ ମୁକ୍ତିଦାତା ଅଟନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୁଃଖହରତା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ସମସ୍ତେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ଆସି ରାବଣ-ରାଜ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି ।

ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ, ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବେ ସେମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବେ । ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ, ସେଥିରେ ସମସ୍ତେ ମରିବେ । ବାକି କେଉଁମାନେ ବଞ୍ଚିବେ? ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହଁ ବାବାଙ୍କ ମତରେ ଚାଲି ବିଶ୍ଵର ବାଦଶାହୀର ବରସା ପାଇବେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ନା । ଏବେ ତ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି, ଯାହାକି ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାମରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହେବ । ସିଏ ତ୍ରେତାଯୁଗୀ ସୀତାଙ୍କ ରାମ ନୁହଁନ୍ତି । ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ତ ବହୁତ ଫାଲତୁ କଥା ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ସାରା ଦୁନିଆ ହଁ ଲଙ୍ଘନ ଅଟେ, ଏଠାରେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭାରତ ସୁନାର ଚଢ଼େଇ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ କି ଅନୟ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ହଁ ନ ଥିଲା । ବାବା ଭାରତକୁ ଆସି ପୁଣି ଥରେ ଏହାକୁ ସୁନାର ଚଢ଼େଇ ସ୍ଵର୍ଗ କରୁଛନ୍ତି । ବାକି ଯେଉଁ ଏତେ ସବୁ ଧର୍ମ ରହିଛି ସେ ସବୁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତଳିବ । ବମ୍ବେ କ'ଣ ଥିଲା, ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଗାଁ ଥିଲା । ଏବେ ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି ପୁଣି ଏହି ବମ୍ବେ ଆଦି ରହିବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବହୁତ କମ୍ ମନୁଷ୍ୟ ଥାନ୍ତି । ଦିଲ୍ଲୀ ରାଜଧାନୀ ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦିଲ୍ଲୀ ପରିସ୍ତାନ ଥିଲା । ଦିଲ୍ଲୀରେ ହଁ ଗଦ୍‌ଦୀ ବା ସିଂହାସନ ଥିଲା । ରାମରାଜ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଦିଲ୍ଲୀ ହଁ ରାଜଧାନୀ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ରାମରାଜ୍ୟରେ ହୀରା ନୀଳାର ମହଲ ଥିଲା, ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ଥିଲା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ଵର ରାଜ୍ୟ ହରାଇଛ, ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ ଦେଉଛି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମୋ ମତରେ ଚାଲ । ଯଦି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବାର ଅଛି ତେବେ କେବଳ ମୋତେ ହଁ ମନେ ପକାଅ ଆଉ କୌଣସି ଦେହଧାରୀଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ନାହିଁ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍‌ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ମୋ ପାଖକୁ ଚାଲି ଆସିବ । ତୁମେ ମୋର ଗଳାର ମାଳା ହୋଇ ପୁଣି ବିଶ୍ଵାତ୍ମକ ଗଳାର ମାଳା ହୋଇଯିବ । ମାଳାର ସବୁଠାରୁ ଉପରେ ମୁଁ ଅଛି । ତା'ପରେ ଯୁଗଳ ଦାନା ବ୍ରହ୍ମା-ସରସ୍ଵତୀ ରହିଛନ୍ତି । ଏହି ଦୁଇଜଣ ହଁ ସତ୍ୟଯୁଗର ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ହେଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ପୁଣି ପୁରା ମାଳା ବା ପରିବାର ରହିଛି ଯେଉଁମାନେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ସିଂହାସନରେ ବସୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଭାରତକୁ ଏହି ବ୍ରହ୍ମା-ସରସ୍ଵତୀ ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵର୍ଗ କରୁଛି । ଯେଉଁମାନେ ଏବେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ପୁଣି ସ୍ଵାମୀ ବା ମନ୍ଦିର ତିଆରି ହେଉଛି । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ରହିବାର ସ୍ଥାନ ହେଲା ପରମଧ୍ୟାମ, ଯାହାକୁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଆମେ ସବୁ

ଆତ୍ମାମାନେ ସେହି ମିଠା ଘରେ ବାବାଜୀଙ୍କ ସାଥରେ ରହିଥାଉ । ତାହା ହେଲା ଶାନ୍ତିଧାମ । ମନୁଷ୍ୟ ରାହିଥାଏ - ମୁଁ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯାଆନତି କି । କିନ୍ତୁ ଘରକୁ କେହି ଫେରି ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ନାଟକ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ୟନ୍ତ ବାବା ତୁମକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ସେଠାରେ ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ବି ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆସିଯିବେ, ତା'ପରେ ସବୁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ଯାଇ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବ ପୁଣି କରମଅନୁସାରେ ଚକ୍ର ବା ନାଟକ ଚାଲିବ । ଗୀତରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଲ ନା । ଆଖିର ଘୃହ ଦିନ ଆସୁ ଆସୁ (ଶେଷରେ ଆଦି ସେହିଦିନ ଆସିଛି) । ଉକ୍ତିମାର୍ଗରେ ସମସ୍ତେ ଧକ୍କା ଖାଇ ଚାଲିଥିଲେ । ବାବା ହେଲେ ଜ୍ଞାନସୁରାୟ । ଜ୍ଞାନସୁରାୟ ପ୍ରଗଟା.... ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେଉଁ ଭାରତବାସୀ ନରକବାସୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପୁଣି ସ୍ଵର୍ଗବାସୀ ହେବେ । ବାକି ଏତେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଏସବୁ ବହୁତ ସଂକ୍ଷେପରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ, ଅଲଫ ବାବା, ବେ ବାଦଶାହୀ (ରାଜତ୍ଵ) । ଅଲଫଜ୍ଵା ବାଦଶାହୀ ମିଳିଯାଉଛି । ତା'ପରେ କଳିଯୁଗୀ ବ୍ୟବସାୟ ସବୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏହାର କାହାଣୀ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ-ନାରାୟଣ କଥା । ବାକି ସବୁ ହେଲା ଦନ୍ତ କଥା ବା କାହାଣୀ । ବାବା ହିଁ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହା ବିଶ୍ଵର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ଅଟେ ନା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ କେବେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ପୁଣି କେତେ ଦିନ ପର୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଲା । ତେବେ ଏସବୁ କାହାଣୀ ହେଲା ନା । ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ବିଲୁଲ୍ ହିଁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ।

ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ସେହି ରାଜ୍ୟ ପୁଣି ଥରେ ସ୍ଥାପନ କରୁଛି । ତୁମେ କିପରି ପତିତରୁ ପାବନ, ପାବନରୁ ପତିତ ହେଉଛ - ସେହି ସବୁ ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବୁଝାଉଛି । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ସୁରାୟବଂଶୀମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ମାନଙ୍କର.... ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସିଥାନ୍ତି । ବୌଦ୍ଧ, ଇସ୍ଲାମୀ ପୁଣି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି । ପୁଣି ଯେଉଁ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା ତାହା ଗୁପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ପୁଣି ଥରେ ବିଶ୍ଵର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବର୍ହମାଜ୍ଞର ଆୟୁଷ ୧୦୦ ବର୍ଷ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଯେଉଁ ବର୍ହମା ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପରବେଶ କରି ବାବା ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି, ଇଏ ବି ଶରୀର ଛାଡିଦେବେ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ, ମନୁଷ୍ୟକୁ ପବିତ୍ର କରାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯିଏ ନିଜେ ହିଁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରୁ ନାହାନ୍ତି ସିଏ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁଣି କିପରି ମୁକ୍ତ କରିବେ । ସେମାନେ ତ ସମସ୍ତେ ଉକ୍ତି ଶିଖାଇଲାବାଲା ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । କେହି କହିବେ ଅମୁକଙ୍କର ଉକ୍ତି କର, କେହି ପୁଣି କହିବେ ଶାସ୍ତ୍ର ଶୁଣ । ଅନେକ ପ୍ରକାରର ମତ-ମତାନ୍ତର ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଅବୁଝା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ଆସି ବୁଦ୍ଧିମାନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ଥିଲେ ନା । ଏବେ କେତେ କାଞ୍ଚାଳ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ଶିବବାବା ଆସି ନରକବାସୀରୁ ସ୍ଵର୍ଗବାସୀ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯାହାଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଯିବ । ବାବା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଜାଗ୍ରତ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପତିତ ଦୁଃଖୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ସମସ୍ତେ ତ୍ରାହି-ତ୍ରାହି କରି ବିନାଶ ହୋଇଯିବେ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତ୍ରାହି-ତ୍ରାହି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ବେହଦର ବାବାଜୀଠାରୁ କିଛି ବର୍ଷା ନେଇଯାଅ । ଏହି ଦୁନିଆରେ ଯାହା କିଛି ଦେଖୁଛ ସବୁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଭାରତର ପତନ ଏବଂ ଉତ୍ଥାନ ହେଉଛି । ଏହା ଭାରତର ହିଁ ଖେଳ ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭାରତର ଉତ୍ଥାନ ହେବ । ଏବେ କଳିଯୁଗରେ ପତନ ହେବାର ଅଛି । ଏସବୁ ହେଲା ରାବଣ ରାଜ୍ୟର ଆତମ୍ବର । ଏବେ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ବିଶ୍ଵର ପତନ, ବିଶ୍ଵର ଉତ୍ଥାନ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କିଏ-କିଏ ରାଜ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଭାରତର ଉତ୍ଥାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ । ଭାରତର ପତନ ଅର୍ଥାତ୍ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ଏବେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ତିଆରି ହେଉଛି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ବାବାଜୀଠାରୁ ବର୍ଷା ନେବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛ । କେତେ ସହଜ କଥା । ଏହା ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାର ପାଠପଢା । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର ହେଲା ନିବୃତ୍ତି ମାର୍ଗ । ସେ ଧର୍ମ ହିଁ ଅଲଗା ଅଟେ । ସେମାନେ ତ ଘର ଗୃହସ୍ଥ ଛାଡି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ହେଲା ହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ । ତୁମକୁ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ସନ୍ନ୍ୟାସ କରି ପୁଣି ଏଠାକୁ ଆସିବାର ନାହିଁ ।

ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ, କେଉଁ କେଉଁ ଧରଣ କେବେ ଆସୁଛି । ଦ୍ଵାପରଯୁଗ ପରେ ହିଁ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧରଣ ଆସୁଛନ୍ତି । ପରଥମେ ସୁଖ ଭୋଗ କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ଦୁଃଖ । ଏହି ସାରା ଚକ୍ରକୁ ବୁଝିପରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଯେବେଠାରୁ ତୁମେ ଚକ୍ରରେ ଆସୁଛ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ହେଉଛ । କେବଳ ଅଲଫ ଏବଂ ବେ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବା ଏବଂ ବର୍ଷାକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ।

ବାବା କାହାକୁ ବିଦେଶ ଯିବାକୁ ମନା କରୁନାହାନ୍ତି । ଏମିତି ତ ସମସ୍ତେ ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତି ଯେ ନିଜ ଦେଶରେ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁ ହେଉ । ଏବେ ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ, ଏତେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ହୋଇଯିବ ଯାହାକି ବିଦେଶରୁ ପୁଣି ଆସି ବି ପାରିବେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତ ତୁମ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ, ଯେଉଁଠାରେ ବାବା ଆସି ଅବତାର ନେଉଛନ୍ତି । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । କେବଳ କୃଷ୍ଣାଙ୍ଗକର ନାମ ଲେଖି ଦେଇଥିବାରୁ ସବୁ ମହିମା ହିଁ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାତରଙ୍କର ମୁକ୍ତିଦାତା ଏଠାରେ ଆସି ଅବତାର ନେଉଛନ୍ତି । ଈଶ୍ଵର ପିତା ହିଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏଭଳି ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବା ଦରକାର, ତାଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ କୃଷ୍ଣାଙ୍ଗକର ନାମ ଲେଖି ଦେଇଥିବାରୁ ସବୁ ମହିମା ହିଁ ସମାପ୍ତ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ନଚେତ୍ ଭାରତ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚୀର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ବାବା ଏହି ଭାରତକୁ ହିଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଚୀର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁର୍ଗତିରୁ ମୁକ୍ତ କରି ସଦ୍ଗତି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହିପରି ତ୍ରାମା ତିଆରି ହୋଇଛି । ଏବେ ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଜାଣୁଛ, ଆମର ବାବା ଏହି ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ଏହି ସବୁ ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଏହି ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ଶୁଣୁଛୁ । ତେଣୁ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ କଳଙ୍କି ଛାଡ଼ିଯିବ ବା ପାପ କଟିଯିବ ଏବଂ ପବିତ୍ର ହୋଇ ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଚାଲିଯିବ । ତୁମେ ଯେତେ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ପବିତ୍ର ହେବ, ଯଦି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସମାନ କରିବ ତେବେ ଅନେକଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିବ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବ । ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ ରହିଛି ଯେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି । ଆରହ୍ନା!

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସମ୍ପ୍ରତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ବାବାଙ୍କ ଗଳାର ମାଳା ହୋଇ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଗଳାରେ ଗୁନ୍ଥା ହେବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଏପରି ସେବା କରିବାକୁ ହେବ ଯେପରି ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳୁଥିବ । ତ୍ରାହି-ତ୍ରାହି ହେବା ପୂର୍ବରୁ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ପୁରା-ପୁରା ବର୍ଷା ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ବରଦାନ:- ସ୍ନେହୀ ହେବାର ଗୁଡ଼ ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରୁଥିବା ରାଜଯୁକ୍ତ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ଭବ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଏକମାତ୍ର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପିତାଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ହୋଇ ରହିଥାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ସ୍ଵତଃ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଗୁଡ଼ ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣିଥାଆନ୍ତି ସେମାନେ ରାଜଯୁକ୍ତ, ଯୋଗଯୁକ୍ତ ବା ଦିବ୍ୟଗୁଣରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଏହିଭଳି ରାଜ ଅର୍ଥାତ୍ ରହସ୍ୟଯୁକ୍ତ ଆତ୍ମା ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସହଜରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିଦେଇଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣି ନ ଥାଆନ୍ତି ସେମାନେ କେତେବେଳେ ଅନ୍ୟକୁ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିଥାଆନ୍ତି ତ କେବେ ନିଜେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ସ୍ନେହୀ ହୋଇ ରହିବାର ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣି ରାଜଯୁକ୍ତ ହୁଅ ।

ସଂଳୋଚନ:- ଯେଉଁମାନେ ନିମିତ୍ତ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ଦାୟିତ୍ଵ ଗୁଡ଼କୁ ତୁଲାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ହାଲୁକା

ରହିଥାଆନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଗାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଇଶ୍ଵରା:- ଏବେ ନିଜର ଦାତା ସ୍ଵରୂପକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର ।

ଯେପରି ବାପଦାଦା ସର୍ବଦା ବଡ଼ ଦିଲବାଲା ବା ବିଶାଳ ହୃଦୟବାଲା ଅଟନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତତଃକର ଦିଲକୁ ଆରାମ ଦେଉଥିବା ଦିଲାରାମ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ବେହଦର ଦିଲ୍, ଉଦାରଦିଲ୍, ଦାତାପଣିଆର ଦିଲ୍‌ବାଲା, ସର୍ବଦା ନିଜର ଦିଲ୍ ଖୁସ୍ ସ୍ଥିତି ଦ୍ଵାରା ଦୁନିଆକୁ ଖୁସି କରୁଥିବା ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଆତ୍ମା ଅଟ । ତେବେ ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଦୁନିଆର ଆଧାର ମୂରତ ଅଟ । ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ଜାଗ୍ରତ ଉଠିବେ ହୋଇଯାଉଛ ସେତେବେଳେ ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ ହେବା ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତତଃକର କଲ୍‌ସ୍ଥାଣ ହୋଇଯାଉଛି ।